

చైత్ర ర ధ ం

నాగరత్నం, ఇదివరలో, ఒక్కసారికాదు, పెక్కు-
మారులు తన అకుంతిత దేశభక్తిని, ఖద్దరుమీద తనకున్న
విశ్వాసాన్ని, అహింసా సూత్రాల సుష్టు సమన్వయంలో
కలిగిన ఆనందాన్ని - యధాశక్తి ప్రకటించింది.

ఆ రోజుల్లో ఆ గంభీర శంఖారవము చెవి సోకేసోకడం
తోనే - అప్పటికి అయిదారు మాసాల ముచ్చటే అయినా,
ఆ సీమకల్లా కుబేరుడులాటి ఆసామీ సరికొత్త పోషణలోంచి,
తనమీదా, తన సంపాదనమీదా సకల - ఆశలూ పెట్టుకున్న
ముసిలిదాని శాపనార్థాల్లోంచి, -వాడకట్టు అంతా ముక్కుమీద
వేసుకున్న వేలిమీదనుంచి, - లక్షణమైన పట్టుపగుపు మీద
నుంచి, అమాంతం ఒకే ఆంగలో లవణ-సత్యాగ్రహంలోకి

రంగవల్లి

దూకింది: అందరితో బాటు, మక్కెలువిరిగేట్టు తన్నులుతిన్నది: జైల్లోపడ్డది: అర్ధరాత్రివేళ, అధికారం వున్న మీనాల రాయుడు, సొంతసొమ్ములాగా వొరవచేసి మీద చెయ్యి నెయ్యిగానే, - కండలు త్రెళ్ళిపడేట్టు కరిచింది: ప్రభుత్వ శాఖను గాయపరిచిన అదనపు నేరానికి, - శిక్షకు మరికొంత కొసరు వేయించుకుంది. ఒక్కపైసా సంపాదన లేకుండా, - ఒంటరిగా అన్ని మాసాలూ ఖైదులో చెక్కుచెదరకుండా నెళ్లబుచ్చి, మల్లెపువ్వుల్లే బయటపడ్డది:

ఖద్దరు కట్టింది. ఖద్దరు అమ్మింది: నిప్పలు చేరిగే ఎండల్లో రెక్కలు పడిపోయేట్టు. ఆ తానులన్నీ వేసుకుని యింటింటికీ తిరిగి కొనమని బ్రతిమాలుకుంది: ఇంటి ఇల్లాలుకి, యిం బజారు మనిషితో మాట్లాడటమే నామోషీ అయి, చూసి చూడగానే డొంగున కొట్టినట్టు తలుపు ఫెళ్ళున వేసు కున్నా, మనసులో అయినా తిట్టుకోకుండా ఆ గుమ్మం దిగి మరో గుమ్మం ఎక్కింది. దోవనుపోయే ఎద్దుల్లాంటి బడి ఎగ వేసిన పిల్లకాయలు అతి చులకన కూతలు విసిరితే, - చెంప పగిలేట్టు మందలించకుండా, - వినిపించుకోనట్టు, వాళ్ళవంక చెల్లెలిలాగానో అక్కలాగానో చూసి అడుగు ముందుకు వేసింది:

అంటరాని దానికన్న, కనా - కష్టంగా, కట్టినా, అంద రినీ సహించుకుంది:

కాంగ్రెస్ సభలు జరుగుతూంటే, ఆ ఊరు పనివేళా భక్తి తాత్పర్యాలతో నెళ్లింది. ఆ సవాళోటి లింగాల్లోనూ -

'స్వగ్రామం నుంచి వేంచేసిన ప్రతినిధులు, కాకిని పొడిచినట్టు పొడిచినా, - 'పోనీలెద్దూ ఎక్కడికి వచ్చినా, ఏ బురఖా వేసినా వీళ్ల నైజం యింతే!' అన్నట్టు ఊరుకుంది.

'భరతమాత ఏ తరంలో అయినా వీరసంతతినే ప్రసవించింది : ఆ తల్లి కడుపున పుట్టిన ప్రతి - ప్రాణి, - అతి రధులు మహారధులు, - దాస్యానికి తలబగ్గని వీరాధివీరులు-' ఇత్యాది ఉద్ఘాటనలు నిజమే అన్నంత ఆప్యాయంగా విన్నది. కాంగ్రెస్ నగరం అంతా, - స్వాతంత్ర్య సమరానికి సన్నద్ధంగా ఉన్న భారత వీరస్కంధావార మనుకుంది: దయచేసిన పెద్దల్లో కొందరిని, అల్లంత దూరాన్నుంచి చూసింది: ఆ రణ గౌణ ధ్వనిలో, విన్నంత విన్నది :

దేశంలో బాటు - అనామకంగా ఎండ బారిపోయింది: అన్ని ఏళ్లూ అలాగే గడిపింది : తాను పుట్టిన పుటకా బ్రతికిన బ్రతుకూ తలచుకుని బాధపడకుండా, అసిధారగా-

అన్నేళ్ళూ గడవగా - గడవగా -,

దేశం క్రమంగా మారిపోయింది : పరిస్థితుల్లో పెద్ద మార్పంటూ ఏం రాకపోయినా, - పెద్ద ఫాయాల్లో మనుష్యుల అంతస్థూ చూపు, ఊహకు అందనంతగా మారిపోయింది : దైవం తిన్నగాచూసి, - దేశం ఓ గట్టున పడటం అంటూవస్తే - కట్టుకోబోయే పట్టాలకోసం, ఎక్కబోయే ఏనుగుబారీలకోసం, - మోయబోయే పూలదండలకోసం, - ఆగామి నాయకులు వాటాలుతెగక, - కుడి ఎడమ పాయ

రంగవల్లి ~~~~~

లుగా చీలి, - మానసికంగా, అతి శాంతియుతంగా ముష్టి-
యుద్ధం ప్రారంభించారు : దీనినే, అభిమానులు జాతీయ
చైతన్య విజృంభణమనీ, - గిట్టనివాళ్లు మరేదో - మరేదో
అనీ అన్నారని, - ఆ రోజుల్లో ప్రతికలు చదవడం అలవాటు
చేసుకున్న వాళ్ళకు, యీనాటివరకూ జ్ఞాపకం ఉంది :

అలా, గోవులూ - గోవులూ కుమ్ములాడుకుంటూంటే,
అడ్డం వెళ్లకపోయినా, అనేక శతసహస్ర - లేగల కాళ్లు
విరిగినాయ్ - కొన్ని శాస్త్రీలే - నామరూపాలు లేకుండా
పునాదుల్లోకి కూరుకుపోయినాయి :

నాగరత్నం,- యీ తాకిడికి యావత్తూ ఎలా తట్టు
కుందో, - ఎలా బ్రతికిందో,- ఎవరూ అజ కనుక్కోలేదు -
ఆగస్టుపండుగల కోలాహలందాకా, - ఆ జీవితచరిత్ర
అంధయుగం :

ఆ నిశి-రాత్రివేళ,- సర్వప్రపంచం నిద్రాణమై ఉన్న
ప్పుడు భారతదేశం - జాతి, - స్వాతంత్ర్యంలోకి మేల్కొన్న
దని, - ఇలాటి అర్థం యిచ్చే మహావాక్యాన్ని రేడియో
ప్రసారం చేసింది : అందుకోసం మేలుకు కూర్చున్న వా
ళ్లందరూ విన్నారు.

నాగరత్నం కూడా విన్నది - విని నవ్వింది-

‘ఏం బడాయిలు పోతున్నాడో చూడండి ! - అందరూ
నిద్రపోతూంటే మనం మేలుకున్నామట - చిన్నప్పుడు
భూగోళం క్లాసుకు వెళ్ళినట్టులేదు !-’

ఎదురుగుండా కుర్చీలో అంతసేపటినుంచీ విసుగ్గా కూర్చున్న పెద్దమనిషి - తలుపు గడియ వేసినట్టు రేడియో మూస వేసి - ఎగిరి తన్నినట్టు దీపం ఆర్పేశాడు.

‘ఏమిటీ ఆగడం! - మనం గృహస్థులం కాముగా!-’ అని నాగరత్నం చిమ్మచీకటిలో నవ్వుతూ గదమాయించింది - ఆ పెద్దమనిషి కొరకొరలాడాడు, దగ్గిరగా -

ఊళ్ళూ, వాడలూ - రాజధానీ నగరాలూ, తెల్ల వార్లూ సత్తువమేరకు కోలాహలం చేసి, - కోడికూసిన తరువాత ఒక్క నిద్దుర తీసినవి :

నాగరత్నం బద్ధకంలేకుండా, తెలతెలవారుతూండగా తేచింది. భళ్లన తెల్లవారిన తరువాత ఆ పెద్దమనిషిని లేపింది - మర్యాదగా సాగనంపుదా మనుకుంది :

అవతలమనిషి, - ఎన్నడూలేని ఘరానాకుపోయి, - ఫర్సు ఝళిపించి, - కొంత ముట్టచెప్పబోయినాడు : చెయి సాచాడో లేదో, - వెనువెంటనే చెంప ఛేళ్ మన్నది : నాగరత్నం వరదూసిన కత్తి అయిపోయింది :

‘సాటి సత్యాగ్రహి కదా అని, - కలసి ఆదమరచాను : సానితనమే అయితే, - నీవంటివాజె మరోజన్మ ఎత్తాల్సిందే!-’ అని మొగంమీద అనేసింది :

అవతల పెద్దమనిషికి ఎన్నడూ ఈపాటి తలవంపు లెనట్టులేదు. బ్రటిషు ప్రభుత్వమైనా, - ఏదో మాటపట్టింపు కొద్దీ మొండికి వేసినప్పుడు చెయి చేసుకుంది. కాని, ఇంత పరాభవం చేయలేదు - ఏదోపోనీ పాపంకదా అని జాలి

రంగవల్లి ~~~~~

దలచి, కష్టం ఉంచుకోవడం ఎందుకని మంచికిబోతే - ఇలా అయింది !-

బాబారీమనిషిలో - నలుగురిలో తిరగనలసిన పెద్ద మనిషి, - ఆస్థానంలో రగడ పెంచుకుంటాడా ? - పళ్లు కొరుక్కుంటూ చక్కా బోయినాడు : ఎలాగైనా దాన్ని హత మార్చితీరాలని హఠం వేశాడు !-

ఉన్నట్టుండి ఓనాడు నాగరత్నంమీద అభ్రాండం విరుచుకుపడ్డది : నలుగురు పెద్దలూ ఒక్కచోట సమావేశమై నాగరత్నానికి కబురుచేసి నిలుచున్న పళాన రప్పించి, తర్జన భర్జన చేశారు - కాండ యావత్తూ ఇన్నివందల ఏళ్లనుంచీ అలవాటైన వంపిణీమీదనే - కోర్టు పద్ధతిలోనే నడిచింది :

‘నీ పేరు?’

‘నాగరత్నం; ఇంటిపేరు - సింగారం, తల్లి పేరు - చిన్న భూషమ్మ అనే వ్యవహారనామం కల భువనమోహనాంగి - తండ్రిపేరు - పేరూ ఊరూ మా అమ్మను అడుగలేదు-కులం-లేదు :

‘పెళ్లి అయిందా?’

‘కాలేదు - కాదు !’

‘జీవనోపాధి-?’

‘మడి మాన్యాలు!’

వృత్తి - దేశసేవ !’

‘అంటే-?’

‘దీనికి నానార్థం లుంటాయా స్వామీ !-మనం యథా శక్తి చేస్తున్నా దే!’

ఇందులో ఏదో ఎత్తిపొడుపు ఉన్నదనుకుని, పెద్దల చతుష్టయంలో ఒకాయన - ‘ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకుని మాట్లాడటం మంచిది!-’ అని తుమ్మిసట్టు అన్నాడు:

‘ఎవరిఒళ్లు బాబూ!’ అని నాగరత్నం ఏదో మనవి చేసుకుంటున్నట్టు అడిగింది :

అందరికీ నవ్వు వచ్చింది కాని ఎవడో ఒక్క-డేమాత్రం నవ్వాడు - మరో పెద్దమనిషి, ఛార్జిషీటు చదివినట్టు ఏకబిగివిన అసలు సంగ తేమిటో అడిగేశాడు :

‘నీ పడకగదిలో దేశనాయకులందరి పటాలు వ్రేలాడ గట్టావట నిజమేనా ?-’

‘ఆహా !-’

‘తప్పుకాదూ ?’

‘అదేమి బాబూ !’

‘ఆ పవిత్రమూర్తులకు అదా నీవిచ్చే స్థానం ? నీ పాపపు బ్రతుక్కు వారందరూ కర్మసాక్షులా ?-’

‘అయితే మాత్రం, వారి యశస్సుకు కళంకమా బాబూ !- యేసునాథుడు సిలువ మోసినట్టు ఎవరికి వారు లోకంలో బరువు పంచుకున్న వారేగా - ఎదుటి యాతనలన్నీ చూస్తూ, నీ రింకిపోయి కాయలు కాచిన ఆ కళ్ళకు, - కడుపుకు కొరమాలిన తోబుట్టువు, తన కనీసపుహక్కు అమలు చేయడం - రోతగా కనబడుతుందా ?-’

రంగవల్లి

నిగ్రహం అనుగ్రహం ఉన్న సంసారులకు, బ్రహ్మచర్యం చేయడం అంటే, - సత్యాగ్రహోద్యమంలో అదో ముచ్చటవేసే ఘట్టంగా తోచచ్చు : అలాటి బలవంతపు ఆటవిడుపు వేడుక కావచ్చు - నావంటి - అదే అమ్మకు బ్రతికే జీవికి - ఆ వ్రతం ప్రాణాంతకం కాదా బాబూ -?

అయినా, - అలాగే యిన్నాళ్ళూ నెగ్గుకువచ్చాను : నా చేతనైన ఉడుతాభక్తి దేశానికే చేశాను : పెద్దలందరూ దేశంతోబాటు తరించే సన్నాహంలో ఉన్నారు : మావంటి అనామకులం ఎందరమో పునాదుల్లో పడిపోయాం - నాలాటి మొండి ఘటాలు ఒకటో, అరో, - మళ్ళీ ఎప్పటి ఆట ఆడుతున్నాం! -'

'ఇదంతా అనవసర వ్రసంగం! అడిగినదానికి సమాధానం చెప్పు! -'

అన్నీ తెలిసినవాడు - ఇంతకన్న వివరంగా ఏం చెప్పకొను? - తమ రందరు నేను చేసిన పని తప్పు అని సెలవిచ్చారు : అది, - భక్తి అని మనవిచేసుకుంటున్నాను! నాతోబాటు తెల్లవారి మేలుకునే సరసుడికి - కన్ను విప్పగానే ఆ మహామహుల దర్శనం అవుతుంది : చీకటి తప్పుచేశానేమో, - సుఖం కొనుక్కున్నానేమో అనే సందేహం పోతుంది: ముట్టచెప్పే కాసో వీసమో. - ఆ మూర్తుల సాన్నిధ్యంలోనే పుచ్చుకుంటాను : అందులో సగపాలు నా పోషణకు ఉంచుకుని, మిగిలిన సొమ్ము నెలకొసారి, - ఏ నిధికో పంపుతున్నాను : ఇవి చీకటిబజారు లాభాలే

కానీ: దేశంలో కొందరు పెద్దల అడుగుజాడల్లో, - నేనూ కొంత సంపాదన సద్వినియోగం చేస్తున్నాను! -'

వింటూన్న పెద్దల సదస్సు, - ఒక్కొక్కటిగా హుంకరించింది! వాళ్ళల్లో వాళ్ళు ఏవో చాటుగా గుసగుసలు పోయి, - అప్పటికి నాగరత్నాన్ని పంపివేశారు :

పెద్దలందరూ, ఎవరికివారు, ఒంటరిగా నాగరత్నానికి నీతిగరపాలనే సదుద్దేశంతో, - ప్రగల్భంగా, బాహుటంగా ఆ యింటి చాయలకు సంజెవేళ బయలుదేరిపోయి, - పట్టు బలవంతమీద ఆ పూటకు అక్కడే నిలిచిపోయి, - వేకువ జాముకు యింటికి మరో నడుకంట పడకుండా - మళ్ళీతూ వచ్చారు :

అపమార్గాన పడిపోయిన వ్యక్తిని, - అందులోనూ, స్వతంత్రంగా బ్రతుకనేర్చి సత్యాగ్రహతత్వం జతించిపోయిన శతమొండిని, మనసుమార్చి, సజ్జానైన శ్రోవకు మళ్ళించాలంటే - ఒక్కరాత్రితో, అంత తేలిగ్గా అయేపనా? - అభిమానించిన పెద్దలందరూ, రోజులూ, మాసాలు విడువకుండా కృషిచేశారు :

క్రమంగా, పెద్దల నయవర్తన కొందరు పిన్నలకు కూడా అబ్బటం ప్రారంభించింది: నాగరత్నం, - పోనీ షాపంకదా అంటూ కొంతకాలం ఓపికపట్టి చూసి, - చివరకు, ఈ పెద్దల నందరినీ సాక్ష్యులుగా ఉదహరించి, - తాను రాజకీయ బాధితురాలను గనుక, - పడిన శ్రమను ప్రభుత్వం గమనించి ఉచితరీతిని ఆదరించవలెనని అర్జీ దాఖలు చేసుకుంది.

రంగవల్లి ~~~~~

స్వయంగా వెళ్ళి ఆ శాఖకు సంబంధించిన అమాత్యుడి దర్శనంచేసి, వివరములు యావత్తు విన్నవించుకుంది - అమాత్యుడు ఏమన్నాడో తెలియదు కాని, - నెనుకటి పెద్ద లందరూ, - ఏకగ్రీవంగా 'నాగరత్నం మా కొంప తీసింది-' అని గుసగుసగా వాపోయినారు ! - ఇంటికి వెళ్ళి - ఇది నీకు న్యాయమేనా ? - మా బ్రతుకులు ఇలా చేస్తావా ? అని తిడుతూన్నంత అక్కసుతో బ్రతిమాలుకున్నారు:

అందుకు, నాగరత్నం, అన్నిరకాల గనవులూ కలిసి వచ్చేట్టు, - అందరికీ నాటుకునేట్టు, విరగబడి నవ్వుతూన్నంత అట్టహాసంతో - మందహాసం చేసింది - 'మనమంతా ఒక టేగా, - నన్నింత బ్రతిమాలాలా ? - నిశ్చింతగా వెళ్ళిరండి-' అన్నది.

అంటే మటుకు, - తగిలినదెబ్బ ఎక్కడికి పోతుంది - ?

ఓడిపోవడం అనేది ఒంటపట్టి పోయినవాళ్ళందరూ 'దానికేంలే !' అన్నట్టు చిన్న వెకిలినవ్వు నవ్వి - గుండెదడ సంబాళించుకున్నారు ! - వాళ్ళలో పైత్యప్రకోపం వున్న ఓ చిన్నపాడు పెద్దమనిషి మాత్రం, - 'ఇంతటితో నిన్ను వదిలామనుకున్నావా, - వ్యభిచార నిర్మూలన చట్టంక్రింద కేసు పెట్టించి నీపుత్రం ఆర్చకపోతే - నా పేరు మారుపేరు పెట్టు-' అని ఉగ్రంగాలేచాడు : తోటివారందరూ, - మన మనస్సులో ఉన్న కార్యక్రమం ఈ వెకిలివాడు వెళ్లగక్కే-శా డేమా అని, నాలుకలు కరచుకున్నారు-

నాగరత్నం, మరింత నిదానంగా నవ్వింది - 'అయితే ఎవరికి నష్టం?-' అంది :

'ఏం - అదేమిటి?'

'ఏమీలేదు - చట్టం ససిగా అమలులోకివస్తే - నిర్మూలం అయేదీ మీరందరేకదా అని విచారంగా ఉంది!-'

నాగరత్నం విచారానికి కీలకం ఎవరికీ బోధపడలేదు :

'అర్థం అయినట్టులేదే - మీవంటి ఘరానా మనుష్యులు, కనుచాటుగా ఆత్మవంచనగా, చేసే ఆరగింపు - వ్యభిచారం!- నా కిది, ఉద్యోగం - నా జీవిత పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమం! - ఒకవేళ శిక్షపడితే - మీవంటివాళ్లకు గట్టిగా బుద్ధిచెప్పలేని నా మంచితనానికీ, శిక్షపడవచ్చును : అందాకా ముదరనీయడం మనకూ మంచిదికాదు- మన దేశానికీ మంచిది కాదు-'

చెప్పేహితం వినేందుకు, ఆ చాయల్లో ఒక్క-పిట్టలేదు: నాగరత్నం విసుగ్గా కుర్చీలో కూలబడి - 'ఎందు కిలా ముత్యాలు వెదజల్లడం-' అనుకుంది : ఆ క్షణంనుంచీ, - మొగమాటంలోంచి, తొలినాటి నైభవంలోకి ఒత్తిగిలింది -